

**SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA**  
**Pf.III.20.310/2012/9. szám**

A Szegedi Ítéltábla az Ugrin és Ugrin Ügyvédi Iroda ( ügyintéző: Ifj. dr. Ugrin Béla ügyvéd) által képviselt **felperes neve (címe)** felperesnek - dr. Szigeti Szabolcs Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Szigeti Szabolcs ügyvéd) által képviselt **I.rendű alperes neve (címe)** I. rendű és a dr. Boros Dániel ügyvéd által képviselt **II.rendű alperes neve (címe)** II. rendű alperesek ellen szerződésből eredő követelés iránt indított perében a Szegedi Törvényszék 2012. március 7. napján kelt 13.P.22.831/2010/27. sorszámú ítéletével szemben a felperes részéről 28. sorszám alatt, az I. rendű alperes részéről 29. sorszám alatt előterjesztett fellebbezések folytán folyamatban lévő másodfokú eljárásban meghozta a következő

**Í T É L E T E T :**

Az elsőfokú bíróság ítéletét **megváltoztatja** és kötelezi az I. és II. rendű alpereseket, hogy 15 nap alatt egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 10.224.923 (Tízmillió-kettőszázhuszonnégyezer-kilencszázhuszonhárom) Ft-ot és ezen összeg után 2009. október 2. napjától a kifizetés napjáig évi 18,93 % kamatát.

Kötelezi az I. és II. rendű alpereseket, hogy 15 nap alatt egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 3.500.000 (Hárommillió-ötszázezer) Ft első- és másodfokú eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 32.150 (Harminckettőezer-egyszázötven) Ft le nem rótt eljárási illetéket és az államnak a Szegedi Törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívására 4.115 (Négyezer-egyszázötvenöt) Ft állam által előlegezett költséget. További 771.550 (Hétszázhetvenegyezer-ötszázötven) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illeték és 98.755 (Kilencvennyolcezer-hétszázötvenöt) Ft állam által előlegezett költség az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú bíróság által pontosított tényállás az alábbi:

A felperes - korábbi nevén **(felperesi hitelintézet korábbi neve)** -, továbbá a **(Kft. 1.)** között 2007. április 19-én értékesítési és bérbeadási célú, lakásépítésre nyújtott kölcsönszerződés jött létre, 60.000.000 Ft keretösszeg erejéig. A szerződés biztosítására a **(ingatlan címe)** szám alatti, **(X).** helyrajzi számú ingatlanra jelzálogjog került bejegyzésre és a peres felek között 2007. április 19-én készfizető kezési szerződés jött létre. Az adós a felperes által biztosított kölcsön összegét 2007. április 20-tól 2008. április 20-ig vehette igénybe. A tőke törlesztése a kölcsön felhasználásával felépült ingatlanok értékesítésekor, illetve a kölcsön 2 éves futamidejének lejártakor, legkésőbb 2009. április 19-ig volt egyösszegben volt esedékes. A kamat esedékességéről a felek akként rendelkeztek, hogy az utólag, a hónap utolsó napján, amennyiben ez munkaszüneti nap, úgy az azt követő első munkanapon teljesítendő. Az első teljesítési időpontot 2007. április 30. napjában határozták meg.

Az adós jogosult volt a lejárat előtt a kölcsön teljes vagy részösszegének előtörlesztésére is, valamint a lejárat előtt az általa megnevezett lakáshoz kapcsolódó kölcsön összegét bármikor visszafizetni. A tőke és kamat teljesítését követően a felperes köteles volt a lakáshoz tartozó tulajdoni hányadot tehermentesíteni.

A felperes részére a szerződés azonnali hatályú felmondást biztosított - többek között - arra az esetre, ha az adós a hiteltörlesztéssel összefüggő fizetési kötelezettségeit nem teljesíti. A felperes és az adós közötti jogviszonyra - a szerződés 4. pontja szerint - irányadóak voltak az ugyancsak megkötött bankszámlaszerződésben, a felperes üzletszabályzatában, az általános szerződési szabályokban, a pénzforgalomra, illetve bankhitelre vonatkozó jogszabályokban, a 12/2001. (I. 31.) Korm. rendeletben, valamint a Polgári Törvénykönyvben rögzítettek is.

A kölcsönszerződés alapján a **(Kft. 1.)** 2007. április 26-án 30.000.000 Ft-ot, 2007. május 5-én 12.000.000 Ft-ot, 2007. május 22-én 5.000.000 Ft-ot vett igénybe. Ezen összeg felhasználásával épült a **(ingatlan címe)** szám alatti, **(X).** hrsz. alatti ingatlanon 6 lakásos lakóépület és az utcai kerítés.

A **(Kft. 1.)** és a lakások vevői között létrejött adásvételi szerződések szerint a lakások vevői a vételárat a felperesnél vezetett ... számú bankszámlára voltak kötelesek megfizetni. A tulajdonjog ingatlan-nyilvántartási bejegyzését illetően a szerződő felek akként rendelkeztek, hogy azt az ingatlanügyi hatóságnál kéri azzal, hogy egyben az eljárás függőben tartását is indítványozzák, az ingatlant terhelő jelzálogok, illetőleg a vételár teljes kifizetésének hiánya miatt. Az adásvételi szerződések tartalmazták, hogy a teljes ingatlant a felperes javára

60.000.000 Ft és járulékai erejéig jelzálogjog terheli. Az ingatlanon felépített lakások vevői a vételárat az adásvételi szerződésben rögzítetteknek megfelelően, a **(Kft. 1.)** számlájára fizették be.

A **(Kft. 1.)** a kölcsönszerződésben rögzített törlesztési kötelezettségét szerződésszerűen nem teljesítette, mindössze 53.875 Ft résztörlesztést teljesített a felperes felé. Az I. rendű alperes, mint a **(Kft. 1.)** ügyvezetője a 2007. augusztus 8-án kelt levelében tájékoztatta a felperest arról, hogy a **(Kft. 1.)** folyószámláján keletkező hiány visszapótlása érdekében a hitelfolyósító pénzintézethez fordult jelzálogalapú hitel nyújtása érdekében. Kinyilvánította, hogy az I. és II. rendű alperesek, valamint a **(Kft. 1.)** tudomásul vette a felperes megküldött egyenlegközlő, illetve felszólító levelét is. Kérte a **(Kft. 1.)** tőke- és kamattartozásait a hitelük folyósításáig átütemezni. Jelezte azt is, hogy a **(Kft. 1.)** 60.000.000 Ft-os hitelével kapcsolatosan három tulajdonos részéről érkezik befizetés a **(Kft. 1.)** számlájához tartozó letéti számlájára **(személy 1)** fszt. 3., **(személy 2)** 1/5., valamint **(személy 3)** 1/4. lakások tulajdonosai részéről. Utóbbinál az **(hitelintézet 2 neve)** folyósítja a fennmaradó vételár 90 %-át, mely folyósítást követően a **(Kft. 1.)** letéti számlájára az említett 3 db lakás tehermentesítésére elegendő összeg kerül. Kérte e három lakás tekintetében a törlési engedély kiadását.

A **(Kft. 1.)** kölcsönszerződésből eredő kötelezettségeinek megsértése miatt a felperes a kft. felé 2007. szeptember 3-án felmondással élt, amelynek eredményeként a teljes tartozás esedékessé vált, melynek a megfizetésére a felperes az adóst és a kezeseket felszólította. A felmondás 2007. szeptember 7-én hatályosult, a fizetési felszólítás az adós és az alperesek részére 2007. szeptember 7-én kézbesítésre került.

A ... Megyei Bíróság a 2.Fpk.13-07-001899/8. számú végzésével 2008. február 14-én elrendelte a **(Kft. 1.)** felszámolását. Felszámolóként a **(Kft. 2.)** került kijelölésre. 2008. február 25-én a felperes 2.380.914 Ft-ot folyósított a **(Kft. 1.)**-nek annak érdekében, hogy a **(ingatlan címe)** szám alatti, **(X).** hrsz. alatt felépült 6 lakásos ingatlanra a használatbavételi engedély kiadására sor kerülhessen. A Budapest Főváros ... Önkormányzatának Polgármesteri Hivatal Közigazgatási Iroda Építéshatósági Csoport a 2009. február 5-én kelt és 2009. március 17-én jogerőre emelkedett határozatával a létesítményre a használatbavételi engedélyt végleges jelleggel megadta.

A felperes a kölcsönszerződés alapján és a 2008. február 25-i 2.380.914 Ft-os teljesítéssel összesen 49.380.914 Ft-ot folyósított a **(Kft. 1.)** részére.

A felperes 2008. március 31-én összesen 82.572.600 Ft hitelezői igényt jelentette be a felszámolási eljárásban. A perrel érintett kölcsönszerződéshez kapcsolódó igény

54.478.478 Ft volt. A felszámolási eljárás alatt a felperesnek összesen 55.857.187 Ft került kifizetésre.

A kölcsönszerződés alapján **(Kft. 1.)** által igénybe vett összegből összesen 59.668.596 Ft térült meg, amely tőkét és kamatot is tartalmaz.

A fizetési meghagyással indult eljárásban a felperes eredetileg 58.977.485 Ft-ra terjesztette elő igényét. Az eljárás során többször leszállította kereseti kérelmét. Végül, leszállított keresetében kérte, hogy a bíróság egyetemlegesen kötelezze az alpereseket 10.224.923 Ft tőke és ennek 2009. október 2-től a kifizetés napjáig járó kamata és perköltség megfizetésére. Követelését azzal indokolta, hogy az alperesek kezési felelősséget vállaltak a **(Kft. 1.)** által a felperestől felvett kölcsön visszafizetéséért. A felszámolási eljárásban az igénybe vett hitel jelentős része megtérült, de 10.224.903 Ft tőkeösszeg és járulékai követelés változatlanul fennáll. Az eljárás során módosított nyilatkozatában vitatta, hogy az I. rendű alperes, mint ügyvezető 2007. augusztus 8-i levele alapján a **(Kft. 1.)** számlájára érkező vételár befizetésekből a fennálló kölcsöntartozás csökkentésére kellett volna elszámolásokat tennie.

Az alperesek érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Hivatkoztak arra, hogy a felperes követelése idő előtti volt, miután a kölcsönszerződés 2009. április 18-án járt le, ehhez képest az eljárást a felperes a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelemmel már 2008. október 2-án folyamatba tette. Az időközben felszámolás alá került adós és a felperes között létrejött kölcsönszerződést a felszámoló kérésére 2009. augusztus 18-ig meghosszabbították. Hivatkozásuk szerint a felpereshez befolyt összegekből teljes mértékben kiegyenlítésre kerültek a **(Kft. 1.)** által lehívott összegek és azok kamatterhei is. Kifogásolták, hogy a felperes nem számolta be követelésébe az adós számláján kezelt 32.068.567 Ft-ot, holott ez már 2007. július 5-én a számlán rendelkezésre állt. Erre csak 2009. október 1-én került sor. A felperes azon magatartása, hogy az ügyvezető, mint képviselő kérése ellenére a pénzforgalmi számlán lévő készpénzt nem számította be az igénybe vett hitel összegébe, jogszerűtlen volt. Amennyiben ezt megteszi, nem kerül sor a kölcsönszerződés felmondására, hiszen azt teljesíteni tudták volna és így a kft. felszámolására sem került volna sor. Az I. rendű alperes beszámítási kifogást terjesztett elő a felperessel szemben 5.300.000 Ft erejéig, mivel ennyivel kevesebbért értékesített a felperes egy másik jogügyletbe kapcsolódó lakást. A II. rendű alperes kifogásolta azt is, hogy a felperes nem vonta perbe a **(Kft. 2.)**-t, mint a **(Kft. 1.)** jogutódát. Az összecszerűség tekintetében kifogásolta a kamat mértékét és azt, hogy a felperes jogtalanul vont le a kft. teljesítéséből 14.240.885 Ft-ot, amely a felszámoló díja volt. Hangsúlyozta, hogy a felperes és a gazdasági társaság között óvadéki számla nem volt, a lakások vásárlói egyszerű pénzforgalmi számlára utalták az ingatlanok eladási árát. A pénzforgalmi számla felett annak tulajdonosa rendelkezési joggal bírt. E lehetőségével élve 2007. augusztus 8-án, majd 2008. január 2-án felhívta a felperest, hogy a számlán lévő összeget számolja be az akkor esedékes tartozásba, amelyet azonban a felperes elmulasztott.

### **Pf.III.20.310/2012/9. szám**

Az elsőfokú bíróság megismételt eljárásban hozott ítéletével a felperes keresetét elutasította és kötelezte őt a II. rendű alperes javára 3.000.000 Ft perköltség, továbbá a Szegedi Törvényszék Gazdasági Hivatalának külön felhívására állam által előlegezett költség megfizetésére. Rámutatott arra, hogy a felperes és a **(Kft. 1.)** között a Ptk. 523. § /1/ bekezdése szerinti kölcsönszerződés, míg a felperes és az I., valamint II. rendű alperesek között a Ptk. 272. § /1/ bekezdése szerinti készfizető kezési szerződés jött létre.

Miután az adós a szerződésben rögzített fizetési kötelezettségének nem tett eleget és a felperes a szerződést azonnali hatállyal felmondta, a felmondás 2007. szeptember 7-én hatályosult és ezzel megszűnt. Ez alapján a felek közötti jogviszonyt ezen időpontra vetítetten kell elszámolni. Az elszámolást megelőzően azonban állást foglalni abban a kérdésben, hogy a felperes és a **(Kft. 1.)** között úgynevezett óvadéki számlaszerződés létrejött-e. A felperes a megismételt eljárásban elismerte, hogy a **(Kft.1.)**-vel óvadéki számlaszerződést nem kötött, az a számla, amelyen a perrel érintett ingatlan vásárlói által vételárként átutalt összegek kezelése történt meg, a kft. pénzforgalmi számlájának egy alszámlája volt. Miután a felperes és a **(Kft. 1.)** között óvadéki számlaszerződés nem jött létre, így a kizárólag az óvadéki számlához fűződő jogkövetkezmények nem alkalmazhatók jelen jogvita elbírálása során. Ezért a bíróság nem fogadta el a felperesnek azt az érvelését, hogy az alszámlára utalt vételárról a **(Kft. 1.)** nem rendelkezhetett, és ennek körében nem kerülhetett sor az alszámlán lévő pénznek a kölcsönszerződés kiegyenlítése érdekében történő elszámolására. A felperes által hangsúlyozott, a lakáscélú állami támogatásokról szóló 12/2001. (I. 31.) Korm. rendelet olyan rendelkezést nem tartalmaz, amely alátámasztaná a felperes azon érvelését, hogy a lakások vételáraként kifizetett összegek kizárólagosan az építő szerződésszerű teljesítésekor lennének elszámolhatók a hitel törlesztéseként. A lakások vevői és a **(Kft. 1.)** közötti szerződésekben olyan rendelkezés nem volt, amely korlátozta volna a kft.-hez befolyt összegek feletti rendelkezést, és miután nem óvadéki számlaszerződés megkötésére került sor a **(Kft. 1.)** és a felperes között, így nyilvánvalóan a kft.-hez került részteljesítésekről a kft. volt jogosult rendelkezni. Olyan megkötés a pénzforgalmi számlán nem volt, mely kötelezően előírta volna, hogy a vevők befizetéseit mikor, milyen célra lehet igénybe venni és az mire fordítandó, milyen időpontban. Ebből következően a folyószámla jogosultja, a **(Kft. 1.)** a vevők által befizetett összegekről a számlára való beérkezést követően az adásvételi szerződés és a pénzforgalmi számla rendelkezéseinek megfelelően szabadon rendelkezhetett. Az alperesek állították, hogy az I. rendű alperes, mint a **(Kft. 1.)** ügyvezetője 2007. augusztus 8-i levelében kérte a felperest, hogy a számlán lévő összeget számolja be a hitelbe. A felperes előbb tagadta e levél létezését, majd arra hivatkozott, hogy az nem a felperes által rendszeresített formában került előterjesztésre, és az alperesi ügyvezető a számláról nem rendelkezhetett. E hivatkozása nem volt alapos, a kft. ügyvezetője jogosult volt rendelkezni a folyószámlán lévő összegek felett. Az alperesek által hivatkozott levél megfogalmazása szerint a kft. letéti számlájára három lakás vételára került utalásra, ezen indokra tekintettel kérte az I. rendű alperes három lakás tekintetében a törlési engedély kiadását. E levél megfogalmazása nem értelmezhető a felperes által

- 6 -

előadott módon, azaz akként, hogy az I. rendű alperes maga is tudomással bírt arról, hogy nem rendelkezhet a letéti számlán lévő összegekről, ugyanis a számla nem vitásan pénzforgalmi számla volt. A kölcsönszerződés értelmében lehetőség volt előtörlesztésre és lakásokhoz kapcsolódó előtörlesztésre és ezzel összefüggő tehermentesítésre is. Nem látta elfogadhatónak a felperes azon védekezését, hogy amennyiben a **(Kft. 1.)** ügyvezetőjének volt is rendelkezési joga az említett számla felett, a vételárakat nem lehetett a hitelbe beszámítani, miután az nem megfelelő formában került előterjesztésre. A felperes ügyviteli szabályzata valóban előírja, hogy a számlatulajdonosnak a felperes által rendszeresített bizonylatokkal kell a számla felett rendelkeznie, a nyomtatványokat jól olvasható módon, javítás nélkül kell kiállítani és a banknál bejelentett módon aláírni.

Azonban a Ptk. 277. § /4/ bekezdése szerint a felek a szerződés teljesítésében együttműködésre kötelesek, így a felperesnek, mint jogosultnak a szerződés teljesítése érdekében kötelezettsége lett volna, hogy amennyiben az adós részéről nem a pénzforgalmi bankszámlák vezetéséhez kapcsolódó üzleti szabályzat előírásainak megfelelően kerül sor rendelkezésre, úgy a kötelezettet felhívja a szabályzatnak megfelelő módon történő kérelem előterjesztésére. A felperes ezt elmulasztotta, saját felróható magatartására előnyök szerzése végett pedig nem hivatkozhat. Az adós részéről a fent hivatkozott levél, majd ennek 2008. januárjában történő megisméltése alapján a felperesnek kötelezettsége lett volna a pénzforgalmi számlán akkor rendelkezésre álló összegeknek a hitelbe történő beszámítása. Miután szakértői vizsgálattal megállapította, hogy a szerződés 2007. szeptember 7-i megszűnését alapul véve amennyiben az adós rendelkezési joga alapján a meglévő pénzeszközök beszámítására sor kerül, úgy a kölcsönszerződés a jelzett időpontban teljes mértékben teljesítésre került, sőt túlfizetés állapítható meg. Rámutatott arra, hogy miután ez alapján az alperesek marasztalására nem kerülhet sor, így érdemben az I. rendű alperes beszámítási kifogásával sem foglalkozott. A II. rendű alperes javára ügyvédi képvislettel összefüggésben állapított meg perköltséget, míg kimondta, hogy az I. rendű alperes tekintetében perköltség nem merült fel, így a bíróságnak e kérdésben határoznia nem kellett.

Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes és az I. rendű alperes terjesztett elő fellebbezést. A felperes fellebbezésében kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását és az alperesek módosított kereseti kérelme szerinti marasztalását. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú eljárásban 2011. február 28. napján bírósághoz érkezett beadványában a perbeli hitel teljes körű elszámolását elvégezte, és a Szegedi Ítéltábla korábbi hatályon kívül helyező végzésében foglalt iránymutatásnak megfelelően az alperesek felé nem került érvényesítésre az a 2.380.914 Ft közműfejlesztési hozzájárulás, amit a felperes - a kölcsönszerződés felmondását követően - annak érdekében biztosított a **(Kft. 1.)** részére, hogy a használatbavételi engedély beszerezhetővé váljon. A módosított és leszállított kereseti kérelem ezen összeg nélkül mutatta ki az alperesek felperes felé még fennálló tartozását. Előadta, hogy a megisméltelt elsőfokú eljárásban a felperes nem a 12/2001. számú kormányrendeletre alapozva érvelt, hiszen óvadéki bankszámla szerződés hiányát nem vitatta, és azt sem állította, hogy a **(Kft. 1.)** adós rendelkezési joga ne állt volna fenn a bankszámlája felett. Következésképp vizsgálandó kérdéssé az vált, hogy **(Kft. 1.)**, mint számlatulajdonos egyáltalán

- 7 -

### **Pf.III.20.310/2012/9. szám**

rendelkezett-e a számlája felett. Kifejtette, hogy az I. rendű alperes 2007. augusztus 8. napján kelt nyilatkozata a **(Kft. 1.)** bankszámlája feletti rendelkezésként nem értelmezhető. A számlatulajdonos bankszámla feletti rendelkezési jogának gyakorlása formailag és tartalmilag is kötött. A bankszámla feletti rendelkezést kizárólag az e célra rendszeresített átutalási megbízás nyomtatvány szabályos kitöltésével lehet gyakorolni a felek közötti bankszámlaszerződés VI/10. pontja és a pénzforgalomról szóló 189/2009. MNB r. 47. § /2/ bekezdése alapján, ami egyébként a közismert banki gyakorlatnak is megfelel. A számla feletti rendelkezés csak formailag és tartalmilag kötött és elektronikusan is regisztrált nyomtatványok (átutalási megbízás) útján lehetséges. Ebben a körben nincs helye a számlatulajdonos szóveges nyilatkozatának, a nyilatkozat szóvegének szemantikai értelmezésének. A hitelintézet egy rosszul kitöltött, vagy rossz helyen aláírt átutalási

megbízást nem teljesíthet, számlatulajdonosi beadványok alapján pedig az átutalás kérdése még csak fel sem merül, ebből következően erre vonatkozó válaszadási kötelezettsége sincs a hitelintézetnek. Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság azon megállapítása, hogy a Ptk. 274. § /4/ bekezdésének rendelkezéseit sérti a felperes azon magatartása, hogy a számlatulajdonos adóst nem hívta fel a bankszámla feletti rendelkezés megfelelő formában való előterjesztésére, kirívóan okszerűtlen következtetés. A Ptk. 207. §-ának /1/ bekezdése szerint a jognyilatkozatokat úgy kell értelmezni, ahogyan azt a másik félnek a nyilatkozó feltehető akaratára és az eset körülményeire tekintettel, a szavak általában elfogadott jelentése szerint értenie kellett. A **(Kft. 1.)** 2007. augusztus 8-i nyilatkozatában átutalási megbízási szándékot nem, csupán a perbeli kölcsön átütetmezése iránti kérelmet fogalmaz meg. Az okirat keltekor az alperesek által hivatkozott legnagyobb tétel, a **(személy 3)** nevű vevő nevén utalt összeg, akkor még be sem érkezett a számlára, így annak átutalási megbízásként való értékelése e ténybeli oknál fogva is kizárt. Hivatkozott arra is, hogy 2007. szeptember 7. napjával csak a kölcsönszerződés felmondására került sor, a **(Kft. 1.)** bankszámla szerződése nem került megszüntetésre. A **(Kft.1.)**-nek mind a kölcsönszerződés felmondása előtt, mind azt követően is lett volna lehetősége a bankszámlája felett rendelkeznie, de arra nem került sor. Sem a kölcsönszerződés, sem jogszabály nem tartalmaz olyan rendelkezést, mely alapján a kölcsönszerződés felmondása okán a felperesnek a bankszámla terhére kötelessége lett volna végrehajtani olyan pénzforgalmi műveletet, melynek következtében annak egyenlege a hitel körében jóváírásra került volna. A **(Kft. 1.)** pénzforgalmi számláján lévő összegek kölcsönszerződésbe történő beszámításával történő rendezésének lehetőségét a bankszámla szerződés I/4. és II/1. pontja zárja ki. A pénzforgalmi szolgáltatásokról szóló és a perbeli időszakban hatályos 227/2006. (XI. 20.) Korm. rendelet 4. § /4/ bekezdése értelmében is csak a bankszámla szerződésben meghatározott esetben és módon, írásban, vagy távközlési eszközön keresztül szóban vagy elektronikus módon lehet a bankszámla felett rendelkezni, e követelményeknek pedig az I. rendű alperes, mint ügyvezető 2007. augusztus 8. napján kelt nyilatkozata nem felel meg. Előadta, hogy az elsőfokú ítélet hivatkozik ugyan az adós előtörlesztési jogára, azonban a **(Kft. 1.)** csak a kölcsön folyósítását követő első hónap végén törlesztett 53.875 Ft részösszeget, majd azt követően a további törlesztést már egyáltalán nem teljesített, ezért minden további megtérülésre már csak a **(Kft. 1.)** ellen elrendelt felszámolási

- 8 -

eljárásban kerülhetett sor. A perköltség körében kérte figyelembe venni, hogy a felperes az eredetileg általa érvényesített teljes követelés vonatkozásában pernyertesnek tekintendő figyelemmel arra, hogy a kereset leszállítására kifejezetten az adós per tartama alatt történt teljesítése miatt került sor.

Az I. rendű alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezéseinek megváltoztatását kérte. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság kizárólag a II. rendű alperes javára kötelezte a felperest perköltség megfizetésére, holott az I. rendű alperes érdekében is járt el jogi képviselő, így az I. rendű alperes javára 2.000.000 Ft perköltség megfizetésére kérte kötelezni a felperest. Hivatkozott arra, hogy a 13.P.20.037/2009. számú elsőfokú eljárás során csatolta a jogi képviselője részére adott meghatalmazást. Kifogásolható, hogy az elsőfokú bíróság a megismételt elsőfokú eljárásban egyetlen iratot sem küldött meg az I. rendű alperesi jogi képviselő részére és a tárgyalások időpontjáról sem tájékoztatta. Kizárólag ezért nem vett részt a megismételt

eljárásban az I. rendű alperes jogi képviselője, de folyamatosan konzultált a II. rendű alperes jogi képviselőjével. Az elsőfokú bíróság jogszabálysértő módon mellőzte az I. rendű alperes jogi képviselőjét, az I. rendű alperes egyetlen olyan nyilatkozatot sem tett az eljárás során, amiből arra lehetett volna következtetni, hogy jogi képviselőjének megbízása megszűnt.

A II. rendű alperes a felperesi fellebbezésre tett ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint a felperes abban a téves feltevésben járt el, hogy óvadéki letéti számlaszerződés miatt a számlán lévő összegek betörlesztésére nem kerülhet sor, csak a használatbavételi engedély kiadását követően. Tény azonban, hogy a felperes tudott a kft. törlesztési szándékáról, erre utal az eljárás során említett második levél. A 2007. augusztus 8-i levél az elsőfokú ítéletben írtak szerint értelmezendő, hiszen a felek közötti fogyasztói szerződés miatt a felperesnek a fogyasztói szerződésekre vonatkozó eljárási rendet, fokozott gondosságot kellett volna tanúsítania. Arra az esetre, ha a másodfokú bíróság a 2007. augusztus 8-i levelet másként értelmezné hivatkozott arra, hogy a kölcsönszerződés felmondását követően a hitelfolyósító pénzügyi intézet köteles begyűjteni a nála az ő kezelésében lévő pénzeket. Ennek ellenkezője joggal való visszaélés a felperes részéről.

A felperesi fellebbezés **alapos**, az I. rendű alperesi fellebbezés **alaptalan**.

A megismételt elsőfokú eljárásban egyértelművé vált, hogy a felperes és a **(Kft. 1.)** között óvadéki bankszámlaszerződés nem jött létre, így amennyiben korábban esetlegesen valamely érdekelt abban a téves feltevésben volt, hogy az óvadéki bankszámlaszerződésre vonatkozó szabályok szerint lehet kizárólag teljesítéseket tenni, e kérdésnek a tényállás tisztázódását és a felperesi nyilatkozatok módosítását követően jelentősége nem volt. Ellenben döntő szerepet kapott annak a kérdésnek az értelmezése, hogy az I. rendű alperes, mint a **(Kft. 1.)** ügyvezetője által 2007. augusztus 8. napján tett, majd 2008 januárjában tartalmilag megismételt nyilatkozata a felperes és a **(Kft. 1.)** közötti bankszámlaszerződés feletti rendelkezési jog gyakorlásának tekinthető-e vagy sem.

### **Pf.III.20.310/2012/9. szám**

Helyesen hivatkozott a felperesi fellebbezés arra, hogy az alperesek készfizető kezességével is biztosított, felperes és **(Kft. 1.)** közötti kölcsönszerződés felmondás folytán történő megszűnése egyben nem jelentette, és nem jelenthette a **(Kft. 1.)** felperesnél vezetett bankszámlaszerződésének megszűnését. Ilyen körülmények között a **(Kft. 1.)** vezető tisztségviselőjének fennállt a bankszámla feletti rendelkezési joga, nem lett volna akadálya annak, hogy e rendelkezési jogát gyakorolja. A bankszámlaszerződések feletti rendelkezési jog gyakorlása tekintetében azonban nem a jognyilatkozatok tételére vonatkozó általános szabályok érvényesülnek, hanem speciális jogszabályi előírások és a felek közötti egyedi bankszámlaszerződés rendelkezései az irányadók. A perbeli időszakban hatályos 227/2006. (XI. 20.) Korm. rendelet, a 18/2009. MNB rendelet 47. § /2/ bekezdése, valamint a felperes és a **(Kft. 1.)** közötti egyedi bankszámlaszerződés (az annak részét képező felperesi üzletszabályzat vonatkozó rendelkezései) alapján megállapítható, hogy a számla feletti rendelkezési jog, átutalási megbízás indítása



kizárólag a jogszabályi előírásoknak is megfelelő, a felperesnél rendszeresített készpénz átutalási nyomtatvány kitöltésével és annak a banknál bejelentett módon való cégszerű aláírásával kezdeményezhető. Ez a rendelkezési jog gyakorlási mód nem csupán jogszabályokból és az egyedi szerződés rendelkezéseiből következik, hanem megfelel az egyébként közismert banki gyakorlatnak is. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az I. rendű alperes, mint a **(Kft. 1.)** ügyvezetője által 2007. augusztus 8. napján tett, majd 2008 januárjában megismételt nyilatkozatból a társaság bankszámlája feletti rendelkezési jog gyakorlására, átutalási megbízás indítására nem lehet következtetést levonni, miután e nyilatkozat sem tartalmában, sem pedig alaki megjelenésében nem felel meg a fenti szabályoknak és gyakorlatnak.

Az I. rendű alperes, mint ügyvezető által tett jognyilatkozat valójában annak elismerése, hogy a **(Kft. 1.)**, valamint az I. és II. rendű alperesek is tudomásul veszik a felperes egyenlegközlő és felszólító levelét, ugyanis a kölcsönszerződés alapján ezen időszakban szerződésszerű teljesítés sem az adós, sem a kezesek részéről nem történt. A levél jelzi a kft. fizetési nehézségeit és azt, hogy ennek rendezése érdekében hitelfolyósító pénzintézethez fordult a **(Kft. 1.)** abból a célból, hogy részére nyújtott jelzálog alapú hitel folyósításával oldja meg a felperes felé fennálló fizetési kötelezettsége teljesítését. Erre tekintettel a nyilatkozat kifejezetten a tartozás átütemezésére, azaz fizetési haladék nyújtására, a teljesítési határidő tekintetében a szerződés módosításának kezdeményezésére irányuló nyilatkozatként fogható fel. A levél további szövege valóban tartalmaz arra vonatkozó kijelentést, hogy a **(Kft. 1.)** érintett projekttel kapcsolatos elkülönített számlájára milyen befizetések érkeznek, aminek következtében e számlára már 3 db lakás tehermentesítésére elegendő összeg kerül majd, ugyanakkor e jognyilatkozatból sem a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint, sem pedig az I. rendű alperes perbeli hivatkozásainak megfelelően nem következik az e számlán lévő összegek kölcsönszámlára vonatkozó átvezetésére szóló átutalási megbízás adása (Ptk. 207. § /1/ bekezdés). A szövegkörnyezetből az következik, hogy a **(Kft. 1.)** e jelzést egyrészt abban a hiszemben tette a felperes felé,

- 10 -

hogy az egyes lakások vevői olyan letéti számlára teljesítik a befizetéseket, amelyről a befolyt összegek kölcsönszerződésbe forgatására csak később kerülhet sor, másrészt e nyilatkozattal a fizetési haladék és áthidaló pénzügyi megoldás keresése érdekében előadását alátámasztani kívánta. Tény, hogy 2007. augusztus 8. napján az elkülönített számlán az e levélben jelzett befizetések teljeskörűen nem is álltak rendelkezésre, hiszen ahogyan szövegszerűen is utal az I. rendű alperes, mint ügyvezető által tett nyilatkozat arra, **(személy 3)** részéről a teljesítés csak későbbi időpontban volt várható. Ilyen körülmények között nyilvánvalóan nem lehetett volna a nyilatkozatot - annak tartalma szerint sem - átutalási megbízás indítására, és a rendelkezési jog gyakorlására vonatkozó nyilatkozatnak tekinteni.

Döntő súlya van annak is, hogy az átutalási megbízások indítására vonatkozó formai követelmények garanciális jelleggel kerültek szabályozásra, mind a jogszabályokban, mind pedig az egyedi bankszámlaszerződésben. Alapvetően téves az a II. rendű alperesi fellebbezési ellenkérelemben tett hivatkozás, hogy az jelentene joggal való visszaélést a felperes részéről, ha a kölcsönszerződés felmondását követően a hitelfolyósító pénzintézet a nála, az ő kezelésében lévő pénzeket nem „gyűjtené be”. A bankszámlaszerződés és a

kölcsönszerződés egymástól független ügyletek, és a II. rendű alperesi hivatkozás szerinti banki gyakorlat sértené súlyosan az alapjogokat, amennyiben ugyanis arra lenne lehetőség, hogy egy kölcsönszerződés felmondás folytán történő megszűnése esetén a banknál e kölcsönügylettől függetlenül ugyanezen ügyfélnek meglévő bankszámláiról a pénzek átutalási megbízás nélküli lehívására sor kerülhetne, ez az önálló jogügylet tekintetében a rendelkezési jog legsúlyosabb sérelmét, a szerződési szabadság elvét sértené. Garanciális okokból írja elő szigorúan a jogalkotó, hogy bankszámlán lévő pénzek feletti rendelkezési jog csak a közismert banki gyakorlatnak megfelelő átutalási nyomtatvány szabályszerű, javítás nélküli kitöltésével gyakorolható, ezen előírás figyelmen kívül hagyására jogvédelmi okokból semmiképpen sem kerülhet sor. Ahogyan arra a felperesi fellebbezés szintén helyesen utalt, mind az irányadó jogszabályi rendelkezések, mind pedig a **(Kft. 1.)** és a felperes közötti egyedi bankszámlaszerződés rendelkezései kizárják azt is, hogy átutalási megbízás nélkül beszámítással kerüljön rendezésre a kölcsönszerződésből fakadó adósi kötelezettség teljesítése a **(Kft. 1.)** felperesnél vezetett bankszámlájáról.

A fentiekre tekintettel megállapítható, hogy miután az I. rendű alperestől, mint ügyvezetőtől származó nyilatkozatot nem lehet átutalási megbízás kezdeményezése iránti jognyilatkozatnak tekinteni, így a felperes és a **(Kft. 1.)** közötti jogviszonyban az együttműködési kötelezettség megsértésének sem tekinthető a felperes részéről az, hogy a nyilatkozat megtételét követően nem hívta fel a **(Kft. 1.)** figyelmét arra, hogy átutalási megbízás iránti kérelmét a közismert banki gyakorlatnak és a felek egyedi szerződésének is megfelelő formanyomtatványon terjessze elő.

Összességében amennyiben a felperesnek sem kötelezettsége, sem joga nem volt arra, hogy a kölcsönszerződés vonatkozásában további adósi teljesítéseket vegyen figyelembe, így azt kellett vizsgálni, hogy a leszállított kereseti kérelem alapjául szolgáló felperesi elszámolás a jogvita kiindulópontjaként elfogadható-e. A

- 11 -

### **Pf.III.20.310/2012/9. szám**

megismételt eljárásban a felperes kereseti kérelmét akként szállította le, hogy a kölcsönszerződés 2007. szeptember 7-i megszűnését követően a használatbavételi engedély kiadásának érdekében a **(Kft. 1.)** helyett teljesített 2.380.914 Ft-ot nem állította be az elszámolásba, így a kereset leszállítást követően a felperesi elszámolásba kizárólag olyan összegek szerepeltek, amelyek a készfizető kezesi szerződéssel biztosított kölcsönszerződésből adódnak. Miután az elsőfokú ítéletben írtak és az alperesi hivatkozások szerinti **(Kft. 1.)** elkülönült alszámláján lévő, az egyes lakások vevőitől származó befizetések kölcsöntartozásba történő elszámolásának a szerződés felmondását megelőzően helye nem volt, míg a felszámolási eljárás során teljesített összegek figyelembevételével nyújtott felperesi elszámolás pedig megfelelő, így érdemben kellett vizsgálni, hogy az egyéb alperesi hivatkozások alapján sor kerülhet-e az alperesi készfizető kezesi felelősség (Ptk. 272. § /1/ bekezdés és Ptk. 274. § /2/ bekezdés a/ pont) alapján a felperesnek fizetendő összeg csökkentésére, vagy a kereset elutasítására.

A másodfokú bíróság az alperesek egyetlen érdemi hivatkozását sem találta megalapozottnak. Az I. rendű alperes a beszámítási kifogása alapjául szolgáló

tényállításait tette meg csupán, azonban e körben nyilatkozatait nem bizonyította. A felperes és a **(Kft. 1.)** közötti kölcsönszerződés lejártával, illetve annak meghosszabbításával kapcsolatos hivatkozások azért megalapozatlanok, mert a kölcsönszerződésből folyó kötelezettségek súlyos megszegése miatt a felperes a szerződés felmondására jogosult volt, a felmondás pedig az ügyletkötő felek közötti szerződést megszüntette (Ptk. 321. § /1/ bekezdés). A szerződés megszűnése a felmondás hatályosulásával beállt, erre tekintettel irrelevánssá vált, hogy eredetileg milyen teljesítési határidővel kellett volna az adósnak, illetve a kezeseknek fizetési kötelezettségüket teljesíteni, és a szerződés megszűnése folytán fogalmilag nem lehet beszélni utóbb, a megszűnt szerződés teljesítési határidejének módosításáról sem. A felszámoló és a felperes közötti megbeszélések legfeljebb a felszámolási eljárás keretében az adósi teljesítés előmozdítását szolgálták, de e jogcselekmények a megszűnt szerződés vonatkozásában relevanciával nem bírnak. Miután az I. és II. rendű alperesek a kölcsön visszafizetéséért készfizető kezességet vállaltak és egyértelműen megállapítható, hogy a **(Kft. 1.)** a szerződés megszűnéséig csupán nagyon csekély mértékű teljesítést tett a felperes felé, így a felperes az elszámolás folytán még fennálló kölcsönszerződésből eredő követeléseit megalapozottan érvényesítette az alperesekkel, mint készfizető kezesekkel szemben. A készfizető kezesi minőségéből adódóan sortartási kifogásra hivatkozni nem lehet (Ptk. 274. § /2/ bekezdés a./ pont), így megalapozottan nem kifogásolható az sem, hogy a felperes miért nem perelte a **(Kft. 1.)** jogutódját is. Miután a felperes a **(Kft.1.)**-nek folyósított kölcsön teljesítéséhez nagyobb részben csak a felszámolási eljárás tartama alatt bejelentett hitelezői igény révén jutott hozzá, így a felszámolási eljárással összefüggő költségek felmerülése sem kifogásolható. Amennyiben ugyanis önkéntes teljesítés történt volna akár az adós, akár a kezesek részéről, úgy e költség felmerülésével nem kellett volna számolni, azonban a felszámolási eljárás kezdeményezését követően a felperes az őt jogszerűen

- 12 -

megillető követeléséhez kizárólag a felszámolónál bejelentett hitelezői igénye alapján juthatott hozzá, így az ezzel összefüggő költségeinek elszámolása is megalapozott.

Alaptalan a fogyasztói szerződésekre történő alperesi fellebbezési hivatkozás is, e hivatkozásból ugyanis nem következik a felperes átutalási megbízás adása nélküli elszámolási, beszámítási kötelezettsége, vagy erre vonatkozó tájékoztatási többletkötelezettsége. A leszállított kereseti kérelem összecszerűségének kifogásolása körében így az alperesek hivatkozásai nem megalapozottak, tekintettel arra, hogy az általuk állított 32.068.567 Ft elszámolására a fentebb írtak szerint nem kerülhetett sor, a felperes elszámolását és leszállított perbeli követelését pedig az általa a megismételt eljárás során 5. sorszám alatt előterjesztett táblázat adatain kívül az elsőfokú bíróság által elrendelt szakértői bizonyítás adatai is alátámasztották. Ilyen körülmények között megalapozottan a marasztalás összecszerűsége sem kifogásolható. A kamatfizetési kötelezettség a felperes és a **(Kft. 1.)** közötti szerződésen alapul, így a másodfokú bíróság a Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatva marasztalta az alpereseket egyetemlegesen a leszállított kereseti kérelemnek megfelelően.

Miután az elsőfokú ítélet megváltoztatása folytán változtak a peresztességi-pernyertességi arányok is, ezért irrelevánssá vált az I. rendű alperesi fellebbezés az I.

rendű alperes javára megítélhető ügyvédi munkadíj felmerülésének elszámolása körében, tekintettel arra, hogy az I. rendű alperes pervesztessége folytán a felperestől semmilyen perköltségre nem tarthat igényt. Szükségesnek tartja azonban a másodfokú bíróság az I. rendű alperesi fellebbezési hivatkozásokkal kapcsolatosan megjegyezni azt, hogy az I. rendű alperes perbeli képviselete vonatkozásában a 13.P.20.037/2009/9. számon csatolt ... Ügyvédi Iroda részére, ... ügyintéző ügyvédnek adott meghatalmazás állt rendelkezésre, melyen dr. Szigeti Szabolcs ügyvéd helyettesítési jogosultsága került feltüntetésre. Ugyanezen eljárásban 15. sorszám alatt faxon került benyújtásra az ügyfél aláírása nélkül az a beadvány, amely szerint a ... Ügyvédi Iroda jelen ügyre vonatkozó meghatalmazása visszavonás következtében megszűnt és dr. Szigeti Szabolcs ügyvéd kapott meghatalmazást az I. rendű alperestől a jelen ügyben történő jogi képviselet ellátására. E faxon érkezett beadványnak sem az eredeti példánya nem került csatolásra és sem a faxon érkezett beadvány mellékleteként, sem később egyáltalán nem került az iratokhoz lajstromozásra az I. rendű alperes részéről dr. Szigeti Szabolcs ügyvédnek adott meghatalmazás. Mindezen körülményre tekintettel a másodfokú bíróság a Pf.III.20.454/2010. számú eljárásban is csak helyettesi minőségben fogadta el dr. Szigeti Szabolcs ügyvéd képviseleti jogát. A megismételt 13.P.22.831/2010. számú elsőfokú eljárásban 6. sorszám alatt a ... Ügyvédi Iroda ... ügyintéző ügyvéd útján - az alaki előírásoknak is megfelelően, így figyelembe vehetően - bejelentette képviseleti jogosultságának megszűnését, így ezt követően az I. rendű alperes a perben személyesen járt el. Tény, hogy a Szegedi Ítéltábla előtti Pf.III.20.310/2012. számú eljárásban 3. sorszám alatt becsatolásra került az I. rendű alperesi jogi képviselőnek 2012. június 13. napján adott ügyvédi meghatalmazás, így ezen időponttól ezen ügyvéd az I. rendű alperest képviselhetette, azonban e meghatalmazásnak a korábban lezajlott elsőfokú eljárásra

- 13 -

### **Pf.III.20.310/2012/9. szám**

visszamenőleges hatálya nincsen. Így arra nem helytállóan hivatkozott az I. rendű alperesi fellebbezés, hogy dr. Szigeti Szabolcs már az elsőfokú eljárás során megfelelően képviselhetette az I. rendű alperest. Hangsúlyozza azonban a másodfokú bíróság, hogy a jogi képviselettel kapcsolatosan felmerült eljárási költség kérdésének azért nincs döntő jelentősége, mert az elsőfokú ítélet megváltoztatása folytán az I. rendű alperes pervesztessé vált, így részére a fenti kérdések megítélésétől függetlenül nem jár a felperes által térítendő perköltség.

Az elsőfokú ítélet érdemi rendelkezéseinek megváltoztatása folytán a másodfokú bíróság a Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján változtatta meg a perköltség viselésére vonatkozó ítéleti rendelkezéseket is és a leszállított kereseti kérelem vonatkozásában pernyertes felperes javára kötelezte az I. és II. rendű alpereseket perköltség egyetemleges megfizetésére a Pp. 78. § /1/ bekezdése és 82. § /1/ bekezdése alapján. A perköltség összegszerűségénél a bíróság figyelemmel volt arra, hogy a felperes kereset leszállításának oka túlnyomórészt az volt, hogy a kölcsön adósa, a **(Kft. 1.)** részéről a kölcsönszerződésből folyó kötelezettsége részbeni teljesítésére csak a perindítást követően, a per tartama alatt került sor. A bírói gyakorlat szerint ilyen esetben az eredeti kereseti kérelem összegszerűségének figyelembevételével kerülhet sor az alperes perköltségben való marasztalására (BH 1993/318. számú eseti döntés). Miután azonban a kereset

leszállításnak részben oka volt az is, hogy a felperes olyan követelést is érvényesített az alperesekkel, mint kezésekkel szemben, amely nem a kölcsönszerződésből következett, hiszen a 2008. február 2-i 2.380.914 Ft-os teljesítés a kölcsönszerződés azonnali hatályú felmondásának hatályosulását, azaz a szerződés megszűnését követően került a **(Kft. 1.)** részére kifizetésre, ezen összeg folyósítása pedig kezességgel nem volt biztosítva, így nyilvánvalóan ezen összeggel való kereset leszállítás nem értendő a fenti körbe, azaz a felperes az ezen kereseti kérelemrészrel összefüggő perköltség igényét megalapozottan az alperesekre nem háríthatja át. Ennek figyelembevételével a 32/2003. (VIII. 22.) IM számú rendelet 3. § /2/ bekezdés a./ és b./ pontja, /4/, /5/ és /6/ bekezdése, valamint 4/A. § /1/ bekezdése alapján kötelezte az I. és II. rendű alpereseket egyetemlegesen a felperes javára ügyvédi munkadíjból és lerótt eljárási illetékekből álló első- és másodfokú eljárási költség megfizetésére.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy a ... Megyei Bíróság 13.P.20.037/2009/34. számú ítéletével szemben előterjesztett II. rendű alperesi fellebbezés II. rendű alperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt eljárási illetékének viseléséről az elsőfokú bíróság nem rendelkezett. Az illeték rendelkezések tekintetében a másodfokú bíróság a Pp. 253. § /3/ bekezdése alapján változtatta meg az elsőfokú bíróság döntését és miután az e fellebbezéssel felmerült II. rendű alperesi fellebbezési eljárási illeték mértéke 803.700 Ft volt, a felperes megismételt eljárásban történő kereset leszállításának oka pedig nem az alperesi teljesítés elszámolása, hanem a Szegedi Ítéltábla hatályon kívül helyező végzésében kifejtett jogi álláspont volt, azaz a 2.380.914 Ft-os összegszerűséggel került sor a kereseti kérelem leszállítására, így az ezen kereset leszállítással érintett részben a II. rendű alperesi nyilatkozatokra tekintettel módosította a felperes a

- 14 -

keresetét. Ennek következtében az ezzel összefüggő le nem rótt eljárási illetéket a másodfokú bíróság indokoltnak találta a felperesre hárítani. A le nem rótt eljárási illeték, valamint az állam által előlegezett költség viseléséről a másodfokú bíróság a 6/1986. (VI. 26.) IM számú rendelet 13. § /1/ és /2/ bekezdése, 14. §-a, valamint 15. § /1/ és /3/ bekezdése alapján határozott.

Szeged, 2012. november hó 26. napján

|                               |                                    |                                   |
|-------------------------------|------------------------------------|-----------------------------------|
| Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk. | Dr. Simonné dr. Gombos Katalin sk. | Dr. Gaálné dr. Jobbágy Ildikó sk. |
| a tanács elnöke               | előadó bíró                        | táblabíró                         |